

Forsamling. Saafernt den saaledes foretagne Afstemning udviser, at mindst tre Fjerdedele af de stemmeberettigede Vælgere har deltaget i Afstemningen, og at mindst tre Fjerdedele af de afgivne Stemmer er for Ophævelsen, vil Overenskomsten være bortfaldet.

VII.

Danmark meddeler udenlandske Magter, at det i Overensstemmelse med Indholdet af denne Forbundslov har anerkendt Island som suveræn Stat, og meddeler samtidig, at *Island erklærer sig som stedseværende neutralt og ikke har noget Orlogsflag*.

Forbundsloven træder i Kraft den 1. Decembor 1918.

Det af Regeringen fremsatte Forslag til Forbundslov var enslydende med det i Reykjavik den 18. Juli 1918 udfærdigede Udkast, hvorom det af Kongen under 15. Juni 1918 nedsatte Forhandlingsudvalg (se Aarbog for overordentlig Samling 1918 pag. 26) var enedes med et af Altinget nedsat Udvalg, og som derefter var blevet vedtaget af Altinget i Begyndelsen af September 1918 (med 37 St. mod 2) og derefter under 19. Oktober var blevet godkendt ved en i Henhold til Islands Forfatningslov af 19. Juni 1915 § 21 afholdt Folkeafstemning (med ca. 12.500 St. mod ca. 1.000).

Om Forslaget i *Almindelighed* udtaler de danske Udvalgsmedlemmer bl. a. følgende:

Den Dansk-Islandske Kommission af 1907 udtaler i sin Betænkning, afgiven den 14. Maj 1908 — se Aarbog for Rigsdagssamlingen 1907—08 pag 23 ff. —, at ved Vedtagelsen af den forfatningsmæssige Ordning, hvorom Kommissionen fremsatte Forslag, vilde det statsretlige Forhold mellem Danmark og Island være fuldstændig ændret fra det Standpunkt, som indtoges i Loven af 2. Januar 1871: „I Stedet for at være bestemt ved en ensidig dansk Lovgivningsakt vil Forholdet fremtidig være bygget paa en ved gensidig Overenskomst tilvejebragt fælles Lov, vedtagen af begge Landes Lovgivningsmagter“. Island vilde herefter være et frit og selvstændigt, uafhængeligt Land, forbundet med Danmark ved fælles Konge og ved de i Forslaget opførte Fællesanliggender, saaledes at Island stilledes ved Siden af Danmark som en særlig Stat med fuld Raadighed over alle Anliggender, der ikke udtrykkelig var fastslaaede som fælles. De fælles Anliggender skulde være følgende: Civilliste og Udgifter til Kongehuset; Udenrigske Anliggender; Forsvarsvæsenet, herunder Orlogsflaget; Hævdelse af Fiskerirettighederne; Indfødsretten; Møntvæsenet; Højesteret; Handelsflaget udadtil. Efter 25 Aars Forløb kunde saa-